

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 10.10.	Vyšná Rybnica 16.30 - sv. liturgia + panychída	+ Anna Kaliničová
Utorok 11.10.	Vyšná Rybnica 16.30 - sv. liturgia + panychída Vyšné Remety 17.30 sv. liturgia + panychída	+ Alžbeta Heverová + Ján, Michal, Mária rod. Jakubová
Streda 12.10.	Vyšná Rybnica 16.30 – sv. ruženec 17.00 - sv. liturgia	+ Margita, Ján rod. Exembergerová
Štvrtok 13.10.	Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia + moleben	+ Juraj Zahorčák
Piatok 14.10.	Vyšné Remety 16.30 – sv. ruženec 17.00 - sv. liturgia s prípravou detí na 1. sv. prijímanie	+ Petrik rod. Mandičáková
Sobota 15.10.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	
Nedeľa 16.10.	18. nedeľa po Päťdesiatnici Vyšné Remety 8.30 sv. liturgia Vyšná Rybnica 10.00 - sv. liturgia	* za veriacich z farnosti * Petriček

Roč.5, číslo 39.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

Hovor a veci sa začínú diať.

Gn 1,24.25

**„Potom Boh povedal: "Zem, vydaj živé bytosti podľa svojho druhu
... A Boh videl, že je to dobré.“**

Všetko v Biblii má svoj význam. Každé slovo, meno, príbeh, číslo ... Keď Boh tvoril, v Biblii hovorí, že „Boh povedal ...“ Boh privolával veci a život k bytiu tým, že hovoril. Boh povedal a ... videl, že je to dobré. Boh hovorí a potom sa dobré veci udejú.

Tomáš, ktorý nebol s učeníkmi, keď sa im zjavil Ježiš, povedal „Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoj prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím.“ (Jn 20,25) Toto je človek. Človek, kým neuvidí, nepovie, nebude svedčiť, neuverí. Vidiš ten rozdiel? Všetko v histórii Boh najprv povedal a potom sa tak stalo a stalo sa dobre. Rovnako my máme najprv povedať a potom uvidíme, ako sa udejú v našich životoch dobré veci. „Žijeme podľa viery a nie podľa toho, čo vidíme.“ (2 Kor 5,7) Vo viere vyslovujeme a privolávame veci, udalosti, požehnanie k životu. Tvoja životná situácia môže podľa zraku hovoriť, že nebudeš mať na zaplatenie nájmu. Tvoj zrak ti hovorí, že ľudia okolo teba ťa nikdy nepochopia a budeš navždy sám. Tvoje oči vidia chudobu, chorobu, utrpenie a možno si hovoríš ako Tomáš, „Kým to Boh nezmení, nebudem ho chváliť, nebudem veriť, nepoviem, že Boh chce uzdraviť, vyliečiť.“ Keď sa pred Izraelskou armádou zjavil Goliáš, obor z radu Filištíncov, celá izraelská armáda zmrzla strachom. Jedine Dávid, malý tinedžer, sa mu s odvahou postavil. Prečo? Pretože narozdiel od ostatných sa na Goliáša nepozeral fyzickým zrakom ale zrakom viery a povedal: „Pán, ktorý ma vytrhol z moci leva a z moci medveďa, on ma vyslobodí aj z moci tohoto Filištínca.“ (1 Sam 17,37). Dávid veril, povedal a tak sa i stalo. Priateľ môj, ak sa nachádzaš v ťažkej situácii, nečakaj, kým sa zmení. Buď ako Dávid, bojuj Boží boj a nie svoj, boj viery a nie skutkov. Ak stojíš pred problémom, bolesťou, ťažkosťami, povedz, prehlás a nahlas vyslov: „Ježiš, Ty si ma už toľko krát oslobodil a požehnal. Preto teraz viem, že aj tento problém máš pod kontrolou a nielenže ma z neho vyslobodíš, ale ho obrátiš na moje požehnanie.“ Amen.

Priateľstvo

Na priateľstvo sme odborníci

Pýtal som sa niektorých ľudí, čo pre nich znamená priateľstvo, a všetci mi dali veľmi pekné definície, medzi ktorými zvlášť vynímala tá, ktorá hovorila, že priateľstvo je dôverovať niekomu. Zdá sa, že dôveryhodnosť je podstatným znakom priateľa. Nuž som sa opýtal jedného muža, ktorý vie toho o priateľstve veľa a hľa, čo mi odpovedal:

„Priateľstvo je trpezlivé, priateľstvo je dobrotivé; nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebné, nie je sebecké, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží. Priateľstvo nikdy nezanikne“. (1 Kor 13, 4-8)

„Á, to je vtipné, veď to je zo sv. Pavla“, povie mi a máte úplnú pravdu; je to hymnus na lásku, ktorá nie je ničím iným, než priateľstvom. Ale máme tu názor ešte väčšej autority, osobnosti, ktorá je najlepším Priateľom, akého naša história pamätá, a ten hovorí: „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.“ (Jn 15, 13) Áno! Hovorí to náš Pán Ježiš Kristus. On vie byť priateľom a dokazuje svoje priateľstvo skutkami, nielen slovami.

Byť priateľom je robiť priateľovi všetko dobré...

Sťažujeme sa, že v našom svete už nik nedokáže byť priateľom. Možno je to tak, ale skôr by sme sa mali sťažovať na to, že my nevieme byť priateľmi! A ak je to tak, je na nás, aby sme to napravili. Priateľstvo nie je nič iné, než náklonnosť, ktorú cítime k niekomu a ktorá spôsobuje, že sa usilujeme o jeho dobro. Existujú prirodzené priateľstvá, ako tie, ktoré vznikajú z rodinných pút a ktoré sa ľahko pestujú, hoci ich často zanedbávame pre sebeckosť vždy prítomné v našich skutkoch; existujú aj iné priateľstvá, ktoré by sme mohli nazvať „povinné“, ktoré vznikajú z koležiality v škole alebo v zamestnaní, prípadne v susedstve, alebo kvôli častému stretávaniu sa vyvolanému potrebami života. Všetky tieto sú dobré priateľstvá a cítime k tým ľuďom náklonnosť. Je to náš okruh priateľov.

A nakoniec, existuje ešte jeden, veľmi osobitný druh priateľstva s jedným alebo niekoľkými ľuďmi, nie mnohými, s ktorými sa dokážeme stotožniť tak úplne, že často o nich hovoríme, že sú „moje druhé ja“. S nimi sme radi a rozumieme si dokonale.

Dá sa takéto priateľstvo zdefinovať? Myslím, že nie, takéto priateľstvo sa dá iba žiť. Títo priatelia často nezapadajú do definícií diktovaných romantizmom, pretože sú to obyčajní a bežní ľudia, plní ľudských chýb, ktoré však neznemožňujú tú zvláštnu komunikáciu medzi dvoma osobami, ktoré sa majú radi. Ak ich máme radi, sú našimi priateľmi; ak navyše nás majú radi aj oni, sú pravdepodobne našimi najlepšími priateľmi.

Priateľstvo je potrebné

Nemôžeme žiť bez priateľov. Je životne dôležité milovať a byť milovaný. Táto potreba je obvykle naplnená prirodzeným priateľstvom, ktoré vzniká v rodine, ale tento krásny rodinný kruh sa potrebuje rozšíriť, aby obohatil náš život. A aby obohatil aj životy iných! Pretože naše priateľstvo je skutočným pokladom. Samota škodí. Nemať priateľov a myslieť si, že ich mať nemôžem, to nakoniec spôsobí chorobu duše. Priateľstvo povzbudzuje, oživuje, posilňuje a lieči choroby duše.

Aké bezpečie dáva vedomie, že sa môžeš spoľahnúť na priateľa každý čas! A ako sa to robí, mať priateľov? Ako sa učíme plávať? Tak, že sa ponoríme do vody! Jediný spôsob ako získať priateľov je otvoriť sa druhým, byť prívetivý a ochotný poslúžiť.

Miesta, ktoré obvykle navštevujeme kvôli povinnostiam nášho každodenného života sú baňami, kde, ak hľadáme, môžeme nájsť dobré priateľstvo, čo bude ako hruda zlata. Ale nič nám nebráni, aby sme boli dobrodružní a skúšali aj v iných (dobrých) prostrediach, kde môžeme nájsť ľudí, ktorým sa páči to, čo aj nám.

Ako pestovať priateľstvo...

- Priateľstvá sú cenné, vyžadujú si zapustiť korene v domove. Keď sa sťahujeme, obetujeme mnoho dobrých vzťahov.
- Priateľstvo si vyžaduje čas. Byť priateľom znamená mať čas.
- Tvoje priateľstvo stojí za niečo, ak si schopný počúvať, nielen hovoriť.
- Priateľstvo nepozná bariéry. Ani vek, ani náboženstvo, ani politické názory, ani jazyk nie sú preňho prekážkami.
- Je isté, že priateľstvo sa pozná vo väzení a v chorobe. Mohli by sme dodať, že aj v chudobe.
- „Priateľstvo prichádza od Boha a k Bohu sa musí vrátiť.“

